

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 201/2015
04.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Зорана Таталовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Ј. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Ј. – адвоката Ј.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К бр.39/14 од 16.10.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.756/2014 од 18.06.2014. године, у седници већа одржаној дана 04. марта 2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Ј. – адвоката Ј.Ћ., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К бр.39/14 од 16.10.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.756/2014 од 18.06.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К бр.39/14 од 16.10.2014. године, окривљени И.Ј., поред осталих окривљених, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 118.750,00 динара, те да на име паушала плати износ од 3.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.756/2014 од 18.06.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног И.Ј.

- адвоката С.М. и адвоката Ј.Ћ., а пресуда Вишег суда у Смедереву К. бр 39/14 од 16.04.2014. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног И.Ј. – адвокат Ј.Ћ., због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези са чланом 485. став 5. ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди се ради, с тим што из навода захтева произилази да правноснажне пресуде побија због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде због погрешне примене кривичног закона или да побијане пресуде укине и предмет врати суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Ј. указује се да је на чињенично стање утврђено правноснажном одлуком погрешно примењен кривични закон, дакле, да је у конкретном случају учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП. С тим у вези, у захтеву се наводи да се у радњама окривљеног И.Ј. стичу сви елементи кривичног дела омогућавање уживања опојне дроге из члана 247. став 1. КЗ, а не елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, због којег је оглашен кривим, обзиром да из утврђеног чињеничног стања очигледно произилази да окривљени И.Ј. критичном приликом ни на који начин није довео у везу окривљене М.Г. и М.П. као купце опојне дроге са продавцем - НН лицем, нити је уговарао количину и купопродајну цену у њихово име, због чега, према ставу браниоца, радње окривљеног не представљају радњу посредовања односно радњу извршења кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ.

Супротно изнетим наводима захтева, Врховни касациони суд налази да су радње окривљеног И.Ј. у побијаним пресудама правилно квалификоване као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је окривљени правноснажном пресудом и оглашен кривим.

Наиме, кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, чини лице које неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају, или ко ради продаје купује, држи, преноси или ко посредује у продаји или у куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени И.Ј. је критичном приликом неовлашћено посредовао у куповини опојне дроге м. и опојне дроге а. између окривљених М.Г. и М.П. као купаца и НН лица као продавца, тако што је по претходном договору са њима отишао у Смедерево, како би од НН девојке коју је знао по имену "Ивана", а пошто је од окривљеног М.П. претходно узео новац у износу од 4.500,00 динара, а затим додао својих 500,00 динара, купио опојну дрогу м. и а., након чега је пакетић у коме се налазила опојна дрога м. у количини од 2,67 грама нето масе предао окривљеном М.П., док је пакетић у коме се налазило 0,57 грама нето масе опојне дроге а. предао окривљеном М.Г.

Како из овако описаних радњи окривљеног И.Ј. јасно произилазе битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, због којег је окривљени правноснажном пресудом и оглашен кривим, обзиром да је за рачун других лица – окривљених М.П. и М.Г. купио опојну дрогу м. и а. од НН лица, након чега им је ову опојну дрогу и предао, односно да је критичном приликом очигледно посредовао у купопродаји предметне опојне дроге и на тај начин опојну дрогу неовлашћено ставио у промет, то су наводи захтева, којима се указује да се у радњама окривљеног И.Ј. стичу сви елементи кривичног дела из члана 247. став 1. КЗ, а не из члана 246. став 1. КЗ, оцењени неоснованим.

Иста повреда кривичног закона истицана је и у поступку по редовном правном леку, па како је Апелациони суд у Београду, као другостепени, у својој одлуци Кж1 756/2014 од 18.06.2014. године, на странама 3 и 4 одлуке, изнео исцрпне и јасне разлоге због чега не прихвата као основане жалбене наводе браниоца окривљеног И.Ј. – адвоката Ј.Ћ. у делу у којем наводи да радње окривљеног не представљају радњу посредовања при куповини опојне дроге и с тим у вези указује на погрешну правну квалификацију, то на ове разлоге Врховни касациони суд у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Ј. – адвоката Ј.Ћ., одбијен је као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.